

Санта і різдвяне диво для Дениска

АВТОРСКІ ПРАВА НАЛЕЖАТЬ АНДРІЙ ГЕРАСИМОВ 11.10.25 11:59

(звук потріскування каміна, м'який передзвін дзвіночків, за вікном тихо падає сніг. У майстерні Санти світло тепле, затишне. На столі — листи, іграшки, кружка какао, поруч метушаться ельфи.)

Санта (усміхаючись, гортає листи):

Хо-хо-хо! От це так! Скільки ж листів я отримав цього року! Скільки мрій, бажань, скільки дитячої надії в кожному конверті.

(підносить один конверт ближче до світла)

А ось цей лист... о, я впізнаю цей почерк! Це ж від мого давнього друга — Дениска!

(дістає лист, розгортає його, уважно читає)

Яке гарне, акуратне письмо! І малюнок — ялинка зі зірочкою, а в куточку — маленьке сердечко. Хо-хо-хо, Дениско завжди старається!

(читає пошепки)

«Дорогий Санта! Я дуже-дуже чекаю Різдва. Цього року я був слухняним: допомагав мамі й татові, вчив уроки, не бешкетував і навіть почав сам прибирати свою кімнату. А ще я мрію про подарунок — справжнє кошенятко. Щоб воно муркотіло й жило поруч зі мною».

(усміхається, кладе листа на серце)

Ах, ось воно що... Кошенятко! Маленький пухнастий друг для великого, доброго серця.

(підводиться, йде до полиці з іграшками, бере стару плюшеву кішку)

Знаєш, Дениску, я пам'ятаю тебе з минулого Різдва. Тоді ти просив чарівний конструктор — і як ти радів, коли знайшов його під ялинкою! Хо-хо-хо!

А цього року ти став ще добрішим, розумнішим і ще трішки дорослішим.

(сідає за великий стіл, розкриває товсту книгу добрих справ, занотовує щось пером)

Санта:

Мої ельфи допомагають мені записувати всі добрі вчинки дітей. І знаєш, що я тут знайшов, Дениску?

(гортає сторінки, удає, що шукає ім'я)

Ось воно! Слухай:

Дениско, 7 років.

- допомагав мамі прикрашати ялинку 
- поділився іграшками з другом 
- потішив сестричку, коли вона плакала 
- годував бездомного кошенятка біля дому 
- кожного ранку вітав усіх усмішкою 

Хо-хо-хо! Який чудовий хлопчик!

(з каміна виринається язик полум'я, чути сміх ельфів десь у глибині майстерні)

Санта (підводиться, гукає):

Ей, Елріку! Принеси мені мою чарівну карту!

(у дверях з'являється маленький ельф із зеленою шапочкою, спотикається, і з мішечка висипаються дзвіночки)

Ельф (зняксовіло):

Ой! Вибач, Санто! Дзвіночки знову втекли!

Санта (сміється):

Хо-хо-хо! Не біда, Елріку, вони просто відчули, що скоро Різдво.

(розкладає карту на столі, розгладжує пальцем)

Так, ось він — будиночок Дениска. Дивись, Елріку, бачиш? Там світиться віконце! І ялинка в нього просто чарівна цього року.

Сніг сиплеться, повітря пахне мандаринами... А поруч десь уже народжується різдвяне диво.

(раптом — тихий шерех під столом. Санта завмирає.)

Санта (пошепки):

Ти це чув? Хтось пробіг під столом... Це, бува, не кошеня?

(заглядає вниз, нахиляється, піднімає маленьку рукавичку)

Ні, лише рукавичка. Хмм... Може, це знак?

(сідає, роздумливо дивиться у вогонь)

Знаєш, Дениску, коли дитина мріє щиро, її мрія оживає. Спочатку тихо, як сніжинка за вікном, а потім — раз! — і стає реальністю.

(нахиляється до камери, пошепки)

У мене є маленький секрет. Але нікому — добре?

Кожне добре бажання живе у моєму мішку чудес. І якщо серце чисте, як перший сніг, мрія обов'язково здійсниться.

(у дверях знову з'являється Елрік, запиханий, тримає в руках щось пухнасте)

Ельф (збуджено):

Санто! Санто! Біля саней ми знайшли дивне створіння! Воно муркотить і гріється біля мішка з подарунками!

Санта (підскакує):

Справді? Хо-хо-хо! Принеси сюди скоріше!

(Ельф обережно підходить, на руках у нього — маленьке біле кошеня з дзвіночком на шиї. Воно мружиться від світла й тихо «мррр».)

Санта (зворушено):

Подивися, Дениску... Певно, це те саме кошенятко, про яке ти мріяв! Воно муркотить, наче вже знає твоє ім'я.

(нахиляється ближче, шепоче)

Чуєш? Воно каже: мррр... Денискооо...

Хо-хо-хо! Ось воно — справжнє диво Різдва!

(Санта сідає з кошеням біля каміна, Елрік тримає кружку какао, другий ельф у кутку чхає від котячої шерсті)

Санта (сміється):

Бережися, Тіммі! Це чарівне кошеня, воно, здається, викликає алергію на нудьгу!

(ельфи сміються, дзвіночки дзенькають, кошеня згортається клубочком)

Санта (серйозніше):

Дениску, ти знаєш, чому це диво сталося?

Тому що ти не просто просив — ти вірив.

Ти робив добрі справи, допомагав, дбав про інших, і саме це — справжня магія Різдва.

(задумливо дивиться у вогонь)

Колись давно, на далекій Півночі, я теж мріяв, щоб кожна дитина на Землі усміхалася. І сьогодні, читаючи твої листи, я бачу — дива живуть у серцях дітей.

(у цей момент один ельф тихо підкладає дрова, інший витягає із шухляди блискучу стрічку)

Ельф Тіммі:

Санто, а може, це кошеня саме вибрало Дениска?

Санта (усміхається):

Може й так, друже. Адже кошенята завжди відчують, де живе добро.

(Санта бере подарункову коробку, кладе туди маленьку іграшкову мишку, кілька цукерок і записку)

Санта (пише):

«Для Дениска. Пам'ятай: справжнє диво приходить до тих, хто вірить і любить».

(закриває коробку, кладе її до мішка з подарунками)

Санта (підводиться):

А тепер, мої ельфи, готуйте сани!

Час не жде — у нас ще багато добрих сердець, яким потрібна частинка дива!

(ельфи метушаться, носять дзвіночки, перевіряють вузлики на мішках. Звуки вітру, дзенькіт, тупіт маленьких чобіток.)

Санта (звертається до камери):

Дениску, коли прокинешся вранці, неодмінно зазирни під ялинку. Може, там уже чекає твоє диво.

Пам'ятай: кошеня завжди знаходить дорогу до того, хто вірить у добро.

(знімає шапку, кладе руку на серце)

Дякую тобі, мій друже, за твою доброту, за віру, за усмішку. Нехай цей рік принесе тобі радість, затишок і багато-багато теплого муркотіння.

Хо-хо-хо! З Різдвом тебе, Дениску! 🎁🐾

(дзвін дзвіночків стає гучнішим, Санта махає рукою, ельфи сміються, кошеня позіхає і тягнеться лапкою до камери. Камера від'їжджає, видно засніжене вікно, зорі, північне сяйво. Лунає м'яка різдвяна музика. Потім — темрява й лише тихе муркотіння.)